

ποτε παρ' αὐτῶν, ὅταν ἐκ συστάσεως ἐπιτίθενται καὶ πρέπει νὰ μεταχειρίζηται κατ' αὐτῶν τὸ μαστίγιον.

Ὅταν τις ἀπέναντι ἐξ καὶ μόνον ὀκτάδων ὕδατος, εἰς ἃς τὸ ὕδωρ τῆς πόλεως εἶχε φθάσει ἀπὸ τοῦ 1873 μέχρι τοῦ 1879, καὶ διὰ πληθυσμὸν 80 χιλιάδων κατοίκων, καταπλημμυρῆ τὴν πόλιν καὶ τὰ ἀποτελοῦντα τὸν δῆμον χωρία ὑδάτων ψυχρῶν καὶ διαυγῶν ἐξ **εἴκοσι καὶ πέντε** ὀκτάδων ὅταν τοῦτέστιν εἰς τὸν σημερινὸν κάτοικον τῶν Ἀθηνῶν ἀναλογῆ τὸ τετραπλάσιον τοῦ ὕδατος ὅπερ ἠδύνατο οὗτος νὰ δαπανήσῃ πρὶν ἢ ἡ παρούσα δημοτικὴ ἀρχὴ ἔλθῃ εἰς τὰ πράγματα ὅταν πρὸς ἀπόκτησιν ἀγαθοῦ τηλεκίου τοῦ δὲν ἐδαπανήθη ἀναλόγως περισσότερον χρέμα τοῦ κατασπυθέντος ὑπὸ τῆς πρῆν δημοτικῆς ἀρχῆς, πρὸς τὴν οἱ περὶ τὰ δημοτικὰ ἀστεῖοι ἔχουσι τὴν τόλμην νὰ συγκρίνωμαι, δὲν εἶνε τάχα ὑπέμετρος συγκατάβασις ἢ ἀπολογία; Καὶ ἐν τούτοις οἱ ἀστεῖοι ἐπιχειροῦσιν ἀκόμη νὰ ἀναγάγῃσι καὶ τὸ ὑδραυλικὸν ζήτημα εἰς ζήτημα ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τοῦ ὑπουργείου, ὡσανεὶ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἦτο ὀπαδὸς ὑπουργείου οἰοῦντο ἢ ὑπουργείου μέλλοντος νὰ καταρριφθῆ παρὰ συσσωματωθέντων ἀπομάχων, ἀπομάχων καὶ ἐν ταῖς βουλευτικαῖς ἐκλογαῖς, ἀπομάχων καὶ ἐν ταῖς δημοτικαῖς καὶ νῦν καὶ ἀνέκαθεν πολλάκις. Ἀλλὰ τότε οὗτοι πρέπει ν' ἀναγάγῃσι εἰς ζήτημα ἀντιπολιτεύσεως καὶ τὸ τῶν δημοτικῶν ἀποπάτων. Καὶ μήπως δὲν τὸ ἀνήγαγον; Ἐκεῖ ἐμπίπτει τις ὅταν δὲν ἔχη νοῦν, ἢ ὅταν ἔχη τοσοῦτον ὀλίγον ὅσῳ ὀλίγον ὕδωρ εἶχεν ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν διευθυνομένη ἄλλοτε παρὰ τούτων.

Εἶνε ὅμως ἐνδεικτικὸν καὶ παρήγορον καὶ ἐμπνέει θάρρος τοῖς περὶ τὰ κοινὰ ἀσχολουμένοις ἢ ἀπέναντι τῶν ἀστείων στάσις τοῦ σοβαροῦ καὶ ἀνεξαρτήτου τύπου τῆς πρωτεύουσας. Ἡ εὐγλωττος σιωπὴ αὐτοῦ ἀπέναντι κατηγοριῶν ἀνυποστάτων καὶ ἀδίκων καὶ ἡ, ὡς δὲν ἀμφιβάλλομεν, ἐν τῷ μέλλοντι ὑπεράσπισις τῆς παρούσης δημοτικῆς ἀρχῆς τυ-

χάνει ὁ τιμιώτερος τίτλος τῆς ἐπιτελέσεως τοῦ πρὸς τὸν δῆμον καθήκοντος τῶν σημερινῶν αὐτοῦ ἀρχόντων. Ἰδοὺ πῶς ἐξηγεῖται ἡ ἀναπήδησις εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἡμεροβίων ἐφημερίδων. Ὅταν ἡ θύελλα κοπάσῃ θέλουσι κατέλθῃ πάλιν εἰς τὰ ἔγκατα καὶ εἰς τὸ σκότος ὅθεν ἐξῆλθον ἵνα ἐπιχειρήσωσι νὰ ἐπιπλεύσωσιν ἐπὶ εἴκοσιν ἡμέρας. Εἶνε ἡ μόνη ἐποχὴ καθ' ἣν καὶ αὐτοὶ βλέπουσι τὸ φῶς τοῦ ἡλίου.

Ἡ ἐποχὴ τῶν κενῶν λόγων παρῆλθε καὶ ἡ φενακὴ δύναται νὰ θερμαίνῃ μόνον κενὰς κεφαλὰς. Ἐως ἐδῶ περιορίζεται ὁ προορισμὸς αὐτῶν, καὶ ὅταν ἐπιζητῆ πλειότερα ἢ καὶ μεγαλείτερα ἀκόμη, κινδυνεύει νὰ καταπέσῃ. Πόσον εἶνε κομικὸν νὰ ἴδῃ τις πεφτυσιωμένους ἄνδρας, ὄντινων ἐξαίφνης καταπίπτει ἡ φενακὴ, καὶ πόσον μειδιᾷ τις ἀναγινώσκων τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν διθυράμβους ἡμεροβίων φύλλων! Ἐὰν εἶχον πεποιθήσεις καὶ ἐπεθύμουσαν τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ, διατί δὲν ἀνίσταντο καθ' ὅλην τὴν τετραετίαν νὰ ὁμιλήσωσι; καὶ διατί ὅταν ἀνῆλθον ἐκ τοῦ βορβόρου μεστοὶ συκοφαντιῶν καὶ ὕβρεων εἶνε τοσοῦτον ἀπλᾶ, ὥστε ἀξιοῦσι νὰ πιστευθῶσι παρὰ τῶν τιμίων δημοτῶν, οἵτινες πολλάκις ἀπέδειξαν ὅτι ἀποστρέφουσι τὸ πρόσωπον ἀπὸ τοιούτων βδελυγματιῶν, ὅπως οἱ Ῥωμαῖοι ἀπέστρεφον τὰ ὄμματα ἀπὸ τοῦ ὑποδηματοποιοῦ Πασκουίνου, ὅστις τοιχοκολλῶν τὰ ἄσημα σατυρικά αὐτοῦ ἐπινοήματα παρὰ τὸ ἴδιον ἐργαστήριον ὑπέθετεν ὅτι προσέβαλλε τοὺς τιμίους Ῥωμαίους;

Ἄλλ' εἶνε ἄρα γε μόνον τὸ ὑδραυλικὸν ζήτημα τὸ παρὰ τῆς παρούσης δημοτικῆς ἀρχῆς ἐπιτυχῶς λυθέν; διὰ σειρᾶς ἄρθρων θέλομεν ἐξακολουθήσει διαφωτίζοντες τὴν κοινὴν γνώμην περὶ τῶν ἔργων καὶ τῆς ἐπιμελείας, ἣν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἀνέπτυξε περὶ πάντα τὰ ζωτικὰ τοῦ δήμου ζητήματα ὧν ἐν σπουδαιότατον ἡ τεραστία αὐξήσις τῶν εισοδημάτων τοῦ δήμου.

Ὅτε ἡ νῦν δημοτικὴ ἀρχὴ ἀνέλαβε τὴν διαχείρισιν τῶν δημοτικῶν πραγμάτων, εὔρε τὸ εἰσόδημα τοῦ δήμου ἐκ

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 493)

Ἐξ ἑκατομμύρια! ἐξ ἑκατομμύρια! Μετὰ τοιαύτης παρουσίας, οὐχὶ μόνον οἱ Παρίσιοι, ἀλλ' ἡ οἰκουμένη ὀλόκληρος; τῷ ἀνῆκει! Ἐκαστος ἐνόησε πόσον ἐσπευδε νὰ βεβαιωθῆ, νὰ πεισθῆ ἂν ὁ ἀδελφός του ἦρε τὸν θάνατον ἐντὸς τῶν μανιωδῶν τοῦ Ὠκεανοῦ κυμάτων.

Ἰστατο ὀρθὸς ἔμπροσθεν τοῦ ἐπίπλου, ἀκίνητος, φρικιῶν, ἀκαταπαύστως παρατηρῶν τοὺς κυλίνδρους τοῦ χρυσοῦ, τὰ τραπεζιτικὰ γραμματῖα, τὰς ἀξίας, θωπεύων ταῦτα διὰ βλέμματος, ἀπαστράπτοντος τὴν μανιώδη τρυφερότητα φιλαργύρου.

Εὐτυχῶς, ἐσυλλογίζετο, κανεὶς δὲν γινώσκει ὅτι ἐδῶ ἔχω τὴν περιουσίαν ταύτην δὲν ἔχω νὰ φοβῶμαι τοὺς κλέπτας ἄλλως ἢ οἰκία καλὰ φυλάσσεται. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς ὑ-

πηρέτας, καὶ ἂν ὑποθέσωσι τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐπίπλου τούτου, δὲν θὰ μωρέσωσι νὰ τὸ ἀνοίξουν. Οὐχί, κανένα δὲν ἔχω ἀπολύτως φόβον, δύναμαι ν' ἀναχωρήσω ἥσυχος. Μόνον τὸ πῦρ...

Δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐμποδίσῃ φρικιάσιν τινα.

Ἄ! ναι, ὑπεντοθόρισε μετὰ μορφαστικοῦ χασμήματος, τοῦτο θὰ ἦτο ὡραία βορὰ διὰ μίαν πυρκαϊάν. Φλόγες κίτριναί, ἐρυθραί, κυαναί, παντὸς χρώματος, μεγαλοπρεπὲς βεγγαλικὸν φῶς... Ἐκατομμύρια εἰς τὸν ἀέρα, εἰς κόνιν, εἰς γαπνόν!

Ἄ! ἴδωμεν, μήπως εἶμαι τρελλὸς νὰ ἔχω τοιαύτην ἰδέαν; Εἶμαι ζῶον; Τὸ πῦρ! Διατί νὰ ἐκκραγῆ ἐνταῦθα; Τοῦτο εἶναι γελοῖον, ἀναίσθητον. Βλέπω διαρκῶς τοὺς κινδύνους ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς.

Καὶ ἤρξατο γελῶν οἷον σκώπτων ἑαυτόν.

Μετὰ μίαν στιγμὴν ἠκούετο ὁ κρότος τῆς ἀμάξης.

— Ὁ ἵππος ἀνυπομονεῖ, ἔλεγε καθ' ἑαυτόν. Ἄγωμεν, ἄς μὴ χάνωμεν καιρὸν, διότι θέλω νὰ προφθάσω πρὸ τῆς ὥρας τῆς ἀναχωρήσεως.

Ἔθεσεν ἐν τῷ κόλπῳ του κύλινδρον χρυσοῦ, ἐντὸς δὲ τοῦ χαρτοφυλακίου του δέμα τραπεζιτικῶν γραμματιῶν, ἔρριψε τελευταῖον μακρὸν βλέμμα ἐπὶ τῶν θηκίων τοῦ ἐπίπλου, μετασχηματισθέντος εἰς σιδηροῦν χρηματοκιβώτιον, καὶ ὤθησε τὴν θύραν, ἥτις ἐστράφη ἀθροῦθως περὶ τοὺς χαλυβδίνους στρόφιγγας τῆς.

των ὠνίων, ἐμπορευμάτων, καὶ σιτηρῶν συμποσούμενον εἰς δρ. 406,100. Νῦν δὲ ἡ πρόσδος αὐτῆ ἀνήλθεν εἰς δραχμὰς ἐν ἑκατομμύριον καὶ ἐπέκεινα. Θέλουσι βεβαίως εἶπει ὅτι ἡ αὐξήσις αὐτῆ εἶνε ἀνάλογος τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῆς καταναλώσεως. Δὲν εἶνε ἀληθές τοῦτο· εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς τιμίας διαχειρίσεως, τῆς πεποιθήσεως τῶν ἐνοικιαστῶν ἐπὶ τὸν Δῆμον καὶ τῶν ἀκαταβλήτων προσπαθειῶν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς δημοπρασίας τοῦ φόρου εἰς πρόκλησιν ζωηροῦ ἀνταγωνισμοῦ καὶ διάλυσιν συνεννοήσεων κατὰ τὴν δημοπρασίαν τῶν ἀντιμαχομένων ἐταιρειῶν, εἶνε πρὸ πάντων ἡ ἀξίειπαινος πρόνοια, ἣν ὁ Δήμαρχος ἔσχε νὰ διαφωτίσῃ τὴν κοινωμίαν περὶ τῆς ἀληθοῦς τιμῆς τοῦ φόρου τούτου καὶ τοῦ πιθανοῦ κέρδους καὶ νὰ προκαλέσῃ οὕτω τοὺς συναγωνισθέντας. Διότι ἂν ὑποθετῆ ἀληθές ὅτι ἡ εἰς ἐν ἑκατομμύριον αὐξήσις εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου καὶ τῶν συνεπειῶν ταύτης ἀπὸ τοῦ 1879 μέχρι τοῦ 1883, διὰ τί τὸ φαινόμενον τοῦτο δὲν ἐπαρουσιάσθη οὐδ' ἄπαξ τοῦλάχιστον τοῦ 1879 ἐννέα ὄλα ἔτη; Εἰσεπράχθησαν ἐκ τοῦ φόρου καὶ κατὰ τὰ πρὸ τούτου :

Τὸ 1871	Δρ.	263,285,
» 1872	»	264,578.
» 1873	»	269,839.
» 1874	»	317,327.

Ἀπὸ δὲ τοῦ 1874 μέχρι τοῦ 1879 μόλις ἀνήλθε τὸ εἰσόδημα τοῦτο εἰς δρ. 406,100 ἥτοι

Τὸ 1876 εἰσεπράχθησαν δραχμαὶ	350,000.
» 1877	» 351,200.
» 1878	» 351,200.

Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ 1879 ἐμελλον νὰ ἐνεργηθῶσι αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαί, τὸ ποσὸν τοῦτο ἀνήλθεν εἰς δραχμὰς 406,100.

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος, ὅστις εἶνε ρήτωρ εὐγλωττό-

τατος, διότι ὀμιλεῖ δι' ἀριθμῶν, ἄς διδαχθῶμεν, οὐχὶ οἱ ἐκλογεῖς, οἵτινες καλῶς ἐπίσταται ταῦτα, ἀλλ' ἐκεῖνοι οἵτινες συμφέρον ἔχουσι νὰ σιωπῶσιν ὅτι ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη ἡ κατὰ πάσαν νέαν δημοπρασίαν αὐξήσις τοῦ φόρου ἐπέρχετο κατὰ ὀλιγίστας μόνον χιλιάδας δραχμῶν. Ἡ αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῆς καταναλώσεως τότε δὲν ἐλειτούργει τάχα; Ἡ κατανάλωσις καὶ ὁ πληθυσμὸς εἶνε μόνον φαίνεται διὰ λογαριασμοὺς τῆς παρουσίας δημοτικῆς ἀρχῆς, ἥτις ἄνευ πολλῶν λόγων εἰς τοὺς ἀνωτέρω πίνακας ἔχει νὰ ἀντιτάξῃ τοὺς κατωτέρω.

Τὸ 1879 εἰσεπράχθησαν ἐκ τοῦ φόρου τούτου ὑπὸ τῆς πρῶν δημοτικῆς ἀρχῆς δρ. 406,100.

Τὸ 1880 ὑπὸ τῆς νῦν δημοτικῆς ἀρχῆς εἰσεπράχθησαν δραχμαὶ **671,600.**

Τὸ 1881 εἰσεπράχθησαν δρ. **850,000** καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐξεμισθώθη ὁ φόρος οὗτος ἀντὶ ἐνὸς ἑκατομμυρίου καὶ ἐπέκεινα.

Πόσον εἶνε ὠχρὰ καὶ πόσον πρέπει νὰ ἦνε βωβὴ ἡ κατὰ χιλίας ἢ δεκακισχιλίας δραχμὰς ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη αὐξήσις ἀπέναντι τῆς κατ' ἔτος αὐξήσεως κατὰ **διακοσίας καὶ διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας δραχμῶν;**

Καὶ μόνον δυνάμει τοῦ ἀνωτέρω τίτλου ἡ νῦν δημοτικὴ ἀρχὴ θὰ εἶχε τὸ θάρρος νὰ ἀποδοθῆ εἰς νέον ἐκλογικὸν ἀγῶνα καὶ νὰ ἐπιζητήσῃ τὰς ψήφους τῶν συμπολιτῶν καὶ μόνον οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι τοιχοκολλούμενοι δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ Δημαρχείου εἶνε ἱκανοὶ νὰ τρέπωσιν εἰς ἐπονείδιστον φυγὴν ἐκεῖνους, οἵτινες γνωρίζοντες αὐτοὺς προσπαθοῦσι νὰ εἰσπνήθῶσι διὰ τῶν παραθύρων, ἅτινα θὰ μεταμέλωνται βεβαίως διότι ἔστησαν τόσον ὑψηλά.

Ἵπάρχει καὶ τρίτον καὶ τέταρτον καὶ σειρὰ ὅλη σχετικῶν ἄρθρων.

Φιλὸδημος.

Ἀμέσως εἶδος τριγμοῦ ἠκούσθη.

— Ἐκλείσθη, ἐψιθύρισεν ὁ βαρόνος.

Θεὸς τὸν πῖλόν του, κρατῶν τὸ ἐπανωφόριον διὰ τῶν βραχιόνων, ἔλαβε τὴν ἀβίδον του, καὶ ἐξῆλθε μὴ λησμονήσας νὰ κλείσῃ τὴν θύραν τοῦ δωματίου καὶ νὰ λάβῃ τὴν κλειδα μεθ' ἑαυτοῦ.

Ὁ κ. βαρόνος Δεσιμαίζ εἰς οὐδενὸς ἐπίστευε τὴν τιμιότητα, ἐγίνωσκε δὲ ὅτι ἐν γένει οἱ ὑπηρεταὶ εἰσὶ περιέργοι καὶ φλύαροι. Ἐπειτα δὲ ἀνῆκεν εἰς τὴν κατηγορίαν ἐκείνων, οἵτινες φρονοῦσιν ὅτι δὲν πρέπει ποτὲ κανεὶς νὰ λαμβάνῃ πολλὰ προφυλακτικὰ μέτρα.

Ὁ ἠνίοχος μόλις συνεκράτει ἐν τῇ θέσει τὸν ἀγγλικὸν ἵππον ἀναμένων τὸν κύριόν του ἐπὶ τῆς ἐδρας του. Ὁ ὑπηρετῆς ἴστατο ὀρθὸς, ἀκίνητος, παραφυλλάτων πλησίον τῆς ἀνοιχθείσης κιγκλιδωτῆς θύρας.

Τοῦ βαρόνου ριφθέντος ἐντὸς τοῦ ὄχηματος, μετὰ μίαν στιγμὴν, τὸ ὄχημα ἐγένετο ἄφαντον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ὑπὸ νεφους κοινοροῦ.

Ὁ βαρόνος δὲν ἔμεινεν ἐν Παρισίοις ἢ τὸν ἀναγκαῖον χρόνον ὅπως ἐπισκεφθῆ ἕνα τῶν φίλων του, τὸν μαρκήσιον Δεπρέολ, νεωστὶ νυμφευθέντα. Ὁ Λέων εἶχεν ἀποφασίσει, θέλων νὰ μεταβάλλῃ διαγωγὴν, νὰ μὴ φοιτᾷ μῆτε νὰ ἐπισκέπτεται οὐδένα τῶν ἀρχαίων φίλων του, ἀλλ' ἐξῆρει τὸν μαρκήσιον Δεπρέολ, μεθ' οὗ ἐζήτηε νὰ τηρήσῃ στενοτέρας φιλικὰς σχέσεις ἐξ ὑπολογισμοῦ, διότι παρὰ τῷ βαρόνῳ

Δεσιμαίζ τὰ πάντα ἦσαν ὑπολογισμός. Ὁ μαρκήσιος εἶχε μεγάλην περιουσίαν, τριπλασιασθεῖσαν ἤδη διὰ τῆς προικὸς τῆς συζύγου του. Ὡς ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, πνευματώδης, διακεκριμένος, περιζήτητος, ἦτο δεκτὸς μετὰ προθυμίας εἰς ὅλας τὰς οἰκίας, εἰς ὅλας τὰς αἰθούσας. Λαίπρον ὁ βαρόνος ἐβασίζετο, τῆς στιγμῆς ἐπιστάσις, ἐπὶ τῆς φιλίας τοῦ μαρκησίου ὅπως τοῦ ἀνοίξῃ τὰς θύρας τῶν αἰθουσῶν, εἰσαγάγῃ αὐτὸν εἰς ὑψηλὸν κόσμον, ὅπου ἦτο ἄγνωστος καὶ ὅστις ἐμελλε νὰ ἦνε, ὡς εἶχεν ἀποφασίσει, τὸ θέατρον τῶν κατορθωμάτων αὐτοῦ. Εἰς Χάβρην ἐφθασεν εἰς προχωρημένην ὥραν τῆς νυκτός, καὶ ἀντὶ νὰ μεταβῆ εἰς τὸ ξενοδογεῖον Φρασκάτε, ὅπου ἦτο γνωστός, προετίμησε νὰ μεταβῆ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῶν ταξειδιωτῶν, λέγων ὅτι εἶνε υἱὸς ἐμπόρου ἐκ Παρισίων ἐρχόμενος εἰς Χάβρην ὅπως διαπραγματευθῆ σπουδαίας ἀγορὰς προϊόντων τοῦ νοτίου κόσμου. Ἄν καὶ ἦτο πολὺ τεταραγμένος, ἐκοιμήθη ὁμως μέχρι τῆς ὀγδόης προΐνῆς ὥρας, μόνον δὲ ὁ κρότος τῶν φορτηγῶν ἀμαξῶν, διερχομένων διὰ τῆς ὁδοῦ, ἐξύπνησεν αὐτόν. Ἐν τῷ δωματίῳ του ὑπῆρχεν ἥλιος.

— Διάβολε, διάβολε, εἶπε καθ' ἑαυτὸν παρατηρῶν τὸ ὥρολόγιόν του τὸ ὅποιον ἐδείκνυε τὴν ὀγδόην καὶ λεπτά τινα, πολὺ ἐκοιμήθηκα, ἀλλὰ ἤμην καὶ πολὺ κουρασμένος.

Ἐστράφη, περιστράφη ἐντὸς τῆς κλίνης, ἐζέτεινε τοὺς βραχιόνας, ἔχασμήθη, ἔτριψε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τελευταῖον ἐπήδησε κάτω ἀπὸ τῆς κλίνης.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΚΑΛΑΜΩΝ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Καλάμει, 25 Μαΐου

Τὰ δημοτικά μας εἶναι ἄνω κάτω· τὸ σκυλί δὲ γνωρίζει τὸν ἀφέντη του· θὰ ἔχουμεν ὑπεψηφίους δημάρχους 12. Παρέδρους δὲ καὶ δημοτικούς συμβούλους δὲν ἐξεύρω πόσους.

Πολλὰ συμβαίνουν καὶ διαδίδονται, ἐξ ὧν σὰς ἀναγράφω τὰ σπουδαιότερα. Ὁ Περρωτῆς, ἀφοῦ ἐγέλασε κατ' ἐπανάληψιν τοὺς Λύβαν, Ψάλτην, Θ. Λυκουρέζον, Νικολόπουλον, ἀφοῦ ἀπετάθη—εἶχε τὴν πεποίθησιν ὅτι δὲν δέχονται—πρὸς τοὺς Ἐφέσιον καὶ Πανταζόπουλον, ἀφοῦ τέλος ἀπέδειξεν ὅτι... ἔχει πολιτικὸν κεφάλι, ἀνέδειξε τέλος καὶ ὑποψήφιόν του—ἂν τὸν εὔρητε ἐκτὸς τῶν Καλαμῶν Καλάμιοι!—ἀνέδειξε τὸν Δ. Σταματελάκην.

Μετὰ τὸν Περρωτῆν ὁ Τζάνης. Ἀφοῦ ἐπεισθῆ ὅτι ὁ Σπ. Ἐφέσιος δὲν βάζει κἀλπην, διακηρύσσει ὅτι, ἂν δεχθῆ ὁ Ἐφέσιος, αὐτὸς παραιτεῖται ὑπὲρ αὐτοῦ.

Μεταξὺ ἀμφοτέρων τούτων δεινὴ ἦναψεν ἔρις τοῦμὲν Τζάνε ἀξιοῦντος τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Περρωτοῦ, αὐτοῦ δὲ ἀρνούμενου ταύτην.

Ἔτερον. Ὁ Τζάνης, ὡς διαδίδεται, παραιτεῖται ὑπὲρ τοῦ Μπούτση, λαμβάνων ἰδικήν του τὴν ἀστυνομίαν καὶ τὸ ἐξοπληθρῶν. Εἶθε!

Ὁ κ. Δήμαρχός μας δὲ στέκει καλὰ ἔς τὰ πόδια του· ἔχει χάσει τὰ νερά του. Βλέπων ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη ἐσχηματίζετο ὑπὲρ τοῦ Μπούτση, ὅτιτις παρὰ τῆ ἀγορᾷ ἰδίᾳ ἀπολαύει πλείστων συμπαιθῶν, ἔριψεν ὡς μῆλον τῆς ἔριδος τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ γυναικαδέλφου του Σπυρ. Ἐφεσίου. Τὸ τερτίπι του ὅμως τοῦτο ἔκαμε γράσσο, διότι καὶ ὁ κόσμος ἐνόησε τὸ τέχνασμα καὶ ὁ Ἐφέσιος, ὡς τίμιος ἄνθρωπος, τοῦ ἔκοψε τὸ βῆμα μὲ μίαν ὀριστικὴν ἀρνήσιν.

Ἄλλη διάδοσις, σπουδαιότατη αὕτη, καὶ δι' αὐτὸ ὑπὸ

Ἐνεδύθη, προσεκάλεσε τὸν ὑπρέτην, διέταξε νὰ τῷ φέρωσιν καφὲν μὲ γάλα, ἐγευματίσεν ὀρθὸς ἔμπροσθεν τοῦ παραθυροφύλλου, παρατηρῶν ἐν τῇ ὁδῷ, ἔπειτα ἔλαβε τὴν ράβδον του καὶ ἐξῆλθε.

Μετέβη πάραυτα εἰς τὴν προκουμαίαν, ὅπου τὰ πάντα ἦσαν εἰς κίνησιν, ὡς καὶ τὰ κατ' εὐθυγραμμίαν παρατεταγμένα πλοία. Ἐξεφορτοῦντο μεγάλα κιθώτια, μεγάλα δέματα βάμβακος, ζαχαροκάλαμοι, ξύλα τῶν νήσων, κασσίτερος, χαλκὸς κτλ. Αἱ ἄμαξαι μετέφερον ταῦτα ποιῶσαι ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου μέγαν κρότον.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς κινήσεως ταύτης τοῦ πλήθους τῶν ἐργαζομένων ἀνθρώπων, τοῦ θορύβου, τὰ ὅποια ἐδείκνυον τὴν ζωηρότητα καὶ τὸν πλοῦτον τῆς ἰσχυρᾶς ναυτικῆς πόλεως, ὁ βαρόνος ἐζήτει ἄνθρωπόν τινα, κατὰ προτίμησιν ναύτην, μεθ' οὗ νὰ δυνήθῃ νὰ συνάψῃ συνδιάλεξιν.

Μετὰ μίαν στιγμὴν παρετήρησε γηραιὸν ναύτην, ὅστις ἐμάσσει μελαγχολικῶς τὸν καπνὸν του, καθήμενος ἐπάνω σὲ σχοινία, φαινόμενος ὅτι ἐπετῆρει τὴν ἐργασίαν τοῦ καθαρίσματος πλοίου τριετίου.

— Τί ὠραῖον, τί κομψὸν αὐτὸ τὸ πλοῖον, κύριε; εἶπεν ὁ βαρόνος ἐπερωτῶν τὸν ναύτην.

Ὁὗτος παρατηρήσας τὸν ἐρωτῶντα αὐτὸν ἄγνωστον ἐμειδίασε.

— Ναί, δὲν εἶναι ἄσχημο, ἀπήντησε περιστρέφων δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ ἐν τῷ στόματι τὸν καπνὸν, εἰν' ἔλαφρὸν, ὅα

πᾶσαν ἐπιφύλαξιν μεταδιδόμενην, εἶναι ὅτι κἀπῖος ἄγιος ἐν κλειῆς ἔλαβε 5—6 χιλιάδες δραχμῶν καὶ ἀντ' αὐτῶν ὑπεσχέθη τὴν ὑποστήριξιν τοῦ τῷ Πέτρῳ καὶ κατ' ἄλλα ἀκόμη... Ἐγὼ ὅμως, νὰ σὰς εἶπω τὴν ἀλήθειαν, δὲν πιστεύω τίποτε ἀπ' αὐτά.

Ἀγύρευτος

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Λονδίνον, 15 Ἰουνίου. Ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων ἀπεδέξατο ὀριστικῶς τὸ νομοσχέδιον, δι' οὗ χορηγοῦνται συντάξεις τῷ ναυάρχῳ Σέυμουρ καὶ τῷ στρατηγῷ Οὐόλσελεῦ.

Βιργινιάμ, 15 Ἰουνίου. Ὁ κ. Μπράϊτ, ἐν τινι λόγῳ αὐτοῦ ἐξέφρασε τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας κατασκευηθεὶς δευτέρως διώρυχος εἰς Σουέζ θὰ ἐπέφερον ἔντασιν εἰς τὰς μετὰ τῆς Γαλλίας σχέσεις τῆς Ἀγγλίας. Προσέθετο δὲ ὅτι εἶναι εὐκόλον νὰ κανονισθῇ φιλικῶς τὸ ζήτημα, ἀρκεῖ μόνον τὸ ἀγγλικὸν ἔθνος νὰ τηρήσῃ τὴν ψυχραιμίαν αὐτοῦ.

Παρίσιον, αὐθημερόν. Ἐλληνικὸν δάνειον 425. Γαλλικὴ ράντα (rente) 108,30. Τουρκικὸν δάνειον 11,25. Ἡ νοποικημένον αἰγυπτιακὸν 368,..... Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνο 25.30.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἡ περίπολος τοῦ Σ1' τμήματος συνήντησε τὴν 2 1)2 ὄραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον παρὰ τὸ Μεταξουργεῖον χωρικὸν τινα προερχόμενον ἐκ Χαλκίδος Ἰωάν. Σταματίου φέροντα ἐπὶ τῶν χειρῶν του μικρὰν αἶγα. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῆς περιπόλου ἀπήντησεν ὅτι τὴν εὔρεν ὠδηγήθη εἰς τὸ τμήμα ἔνθα ἀπεδείχθη ὅτι αὐτὸς ἔκλειψε δύο ἀμνάδας ἀγκούσας εἰς τινα πολίτην κατοικοῦντα εἰς Κασίδα.

φεῖδι φεύγει μὲ καλὸ ἄνεμο· ἀλλὰ ἅμα ἔλθη μπόρα, πάνε νὰ ἰδῆς· πηδᾷ, χορεύει, δὲν στέκει πλέον. Διὰ τὰ κοντὰ μέρη ναί, διὰ μακρὸν δρόμο ὄχι.

— Εἰς ποῖον ἀνήκει τὸ πλοῖον τοῦτο;

— Εἰς τὸν κ. Δεπρέζ.

— Ἄ! εἰς τὸν κ. Δεπρέζ τὸν ἐφοπλιστὴν τοῦ «Ἀτρομήτου»;

— Ναί, ὁ «Ἀτρόμητος» ἦτον ἰδικὸς του. Εἶσθε ἀπὸ τὴν Χάδρην, κύριε;

— Ὁχι, εἶμαι ἀπὸ τὸ Παρίσι.

— Καὶ τί λέγουν σ' τὸ Παρίσι γιὰ τὸν «Ἀτρόμητον»;

— Τὸ ὄνομά του ἀκούεται παντοῦ εἰς ὅλην τὴν Γαλλίαν, γενναῖέ μου, εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

— Ἄ!

— Ἡ διήγησις τοῦ ναυαγίου τοῦ «Ἀτρομήτου», ὅπως ἐγένετο ὑπὸ τῶν δύο γενναίων ναυτῶν τοῦ πληρώματος, διαφυγόντων τὸν θάνατον, κατεχωρίσθη ἤδη εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας.

— Ἀλήθεια, εἶπεν ὁ ναύτης, τοῦ ὁποίου οἱ ὀφθαλμοὶ ἐφάνησαν ἐξαπτόμενοι. Ἀπὸ τῆς ἐφημερίδας λοιπὸν ἐμάθετε τὴν καταστροφὴν τοῦ δυστυχοῦς «Ἀτρομήτου»;

— Μάλιστα.

— Ἐγὼ, κύριε, δὲν ἤξεύρω ν' ἀναγνώσω, ὑπέλαβεν ὁ ναύτης ὑψὼν τὴν κεφαλὴν, καὶ ὅμως ξεύρω καλλίτερα τί ἔγεινε μέσα σ' τὸν «Ἀτρόμητον» πρὶν νάλθη καταστροφί.

— Χθές περί τήν 3ην ὥραν μ. μ. ἐν τῇ πλατεῖα τῶν Ἑνωμένων (Ψυρρή) τρεῖς πολῖται ἐπετέθησαν καθ' ἑνὸς ἄλλου ἕνεκα κομματικῶν λόγων, τὸν ἐκακοποιοῦν εἰς διάφορα τοῦ σώματός του μέρη καὶ τοῦ ἀφῆρσαν τὸ πιστόλιόν του οὔτοι ὀνομαζόμενοι Ἰω. Βάθης καὶ Χρῆστος Καραμπίνης συνελήφθησαν μετ' ὀλίγον ὑπὸ τοῦ βοηθοῦ τοῦ Ὑπαστυνόμου τοῦ Γ' τμήματος καὶ ὠδηγήθησαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

— Χθές περί τήν 5ην ὥραν μ. μ. δύο Λάκωνες ἐρίσαντες πρὸς ἓνα ὠρολογιοποιὸν περὶ μιᾶς δραχμῆς ἕνεκα ὠρολογίου τινος συνεπλάκυσαν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐκρυπίθησαν ἀμοιβαίως.

— Χθές τὸ ἑσπέρας ἐν τῷ ἑλλην. θεάτρῳ ἀ' Ἀπόλλωνος καὶ ἐν μέσῳ πολλῆς πληθύος ἀνθρώπος τις ζητήσας καὶ λαβὼν τὰ διοπτρα κυρίου τινος δικαστικοῦ ἵνα ἴδῃ εἰς τὴν σκηνὴν, ἐγένετο μετ' αὐτῶν ἀφαντος. Ὁ ὑπαστυνόμος τοῦ α' τμήματος λαβὼν τὰ χαρακτηριστικὰ ἐπελήφθη τὰ κατ' αὐτόν.

— Μετηνέχθησαν ἐκ τῆς ἀστυνομίας εἰς τὸ ἐν Δαφνίῳ παρασκευασθῆν προχειρῶς φρενοκομεῖον οἱ πύσχοιτες, διανοητικῶς.

— Χθές περί τήν μεσημβρίαν δύο ἀγνωστοὶ ὁμοῦ καὶ εἰς τρίτος ἀπωτέρω ἰστάμενος, περιτριγυρίζαντες γέροντά τινα χωρικὸν ἐκ Πέτρως τῆς Λεβαδείας καὶ πιέζοντες αὐτὸν ὅτι ἔχασαν χρήματα καὶ ὅτι αὐτὸς δῆθεν ἐπῆρεν αὐτὰ, ἔθεσαν τὰς χειρὰς των εἰς τὸ θυλάκιόν του, ἵνα εὕρωσι τὰ ἰδικά των, ἐκεῖ δὲ εὐρόντες τὰ χρήματα τοῦ γέροντος συνιστάμενα εἰς ἐν ἐκατόπραχρον καὶ ἐν πεντάπραχρον, ἀφῆρσαν αὐτὰ καὶ ἀπύροχοντο ἐκεῖθεν. Ὁ ὑπαστυνόμος τοῦ α' τμήματος ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως.

— Κατεσχέθησαν χθές ἐν Νέῳ Φαλήρῳ ὑπὸ τοῦ βοηθοῦ τοῦ ἀγροτικοῦ τμήματος δύο μικρὰ ἀνάγλυφα, ἐν ἑλληνικῶν ἀρχαίων καλῆς ἐποχῆς καὶ τέχνης ἐν πεντελικῷ λίθου, καὶ ἐν ρωμαϊκῶν μετ' ἐπιγραφῆς περιστῶν τὸν Μάρκον Ἀδρῆλιον, καὶ μετηνέχθησαν εἰς τὴν Διεύθυνσιν.

— Ἐν Πειραίει ὁ Θ. Μπορίκης ἐνώ ἐκοιμάτο ἐν τῷ πλοίῳ τοῦ Δ. Κοταρᾶ τῷ ἀφῆρέθησαν δρ. 200 εἰς χαρτονομίσματα. Ὁ ὑπαστυνόμος ἐπελήφθη ἀνακρίσεων πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ κλέπτου.

ΕΛΛΗΝ. ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ Δ. Π. ΓΟΥΔΗ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΪΟΣ

Δευτέρα	ὥραν 7 π. μ.	Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Κορίνθου κατ' εὐθεῖαν δι' Αἴγιον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Κατάκολον, Μυρσίνον, Πύλον, Κορώνην, Καλάμας, Γύθειον, Λεωνίδιον Σπέτσας, Ἰθάκην καὶ Πειραιᾶ.
Δευτέρα	» 6 π. μ.	Δι' Αἴγινα, Λουτρὰ Μεθάνων, Πόρον, Ἰθάκην, Σπέτσας, Χέλιον, Ἄστρος, καὶ Ναύπλιον.
Τρίτη	» 7 π. μ.	Αἴγιον, Ἀλιβερίου, Χαλκίδα, Λιμνηλουτρὰ Αἰθιῶν, Ἄταλαντῆν, Στυλῖδα, Ὠραίου, Ἄλκυρον καὶ Βόλον.
Τετάρτη	» 6 π. μ.	Δι' Αἴγινα, Λουτρὰ Μεθάνων, Πόρον, Ἰθάκην, Σπέτσας, Χέλιον καὶ Ναύπλιον.
Παρασκευή	» 6 π. μ.	Ἰθάκην, Σπέτσας, Λεωνίδιον, Γύθειον, Καλάμας, Κορώνην, Πύλον, Μύρσινον, Αἴγ. Κυριακὴν Κατάκολον, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Πάτρας, Αἴγιον, Κορίνθον, Καλαμάκιον καὶ Πειραιᾶ.
Παρασκευή	» 6 π. μ.	Διὰ Λαύριον, Ἀλιβερίου, Χαλκίδα, Λουτρὰ Αἰθιῶν, Στυλῖδα καὶ Βόλον.
Σάββατον	» 6 π. μ.	Δι' Αἴγινα, Λουτρὰ Μεθάνων, Πόρον, Ἰθάκην, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον,

— Καταλυμβάνω, σᾶς διηγίθησαν, τὰς περιπετείας τοῦ ναυαγίου.

— Δὲν μοὶ διηγίθησαν τίποτε, ὑπέλαβεν ὁ ναύτης κινῶν θλιβερώς τὴν κεφαλὴν· τὸ εἶδα, μὲ τὰ μάτια μου, ἤμουν ἐγὼ ἐκεῖ.

— Τί, ἀνέκραζεν ὁ βαρόνος φρικιῶν, εἰσθε...

— Εἶμαι ὁ Γενδρών, ἓνας ἀπὸ τοὺς δύο ναύτας, τοὺς ὁποίους οἱ ἄγγλοι πῆραν ἀπὸ τὴν θάλασσαν.

— Ἄ! γενναῖέ μου, δός μου τὸ χερί σου.

— Πολλὴν τιμὴν μοὺ κάμετε κύριε.

— Τιμὴν! ἀλλ' ἐγὼ γενναῖέ μου, ἐγὼ θεωρῶ τιμὴν μου νὰ σφίξω τὸ χερί σου.

— Βλέπετε ὄλ' αὐτὰ τὰ πλοῖα, εἶπε· κανένας ἀπὸ τότε δὲν μπορούσε νὰ τὰ βάλῃ μὲ τὸν «Ἀτρόμητον». Ἦτο τὸ καλλίτερον ἱστιοφόρον τοῦ λιμένος τῆς Χάβρης. Ὅταν ἐπιστρέψαμεν ὕστερα ἀπὸ πολλῶν μανῶν ἀπουσίαν καὶ μπέγαμε μὲς τὸν λιμένα σηματοστόλιστοι σάνα εἴχαμε γιορτὴν, ὁλόκληρος ἡ πόλις ἔτρεχε νὰ μᾶς χαιρετήσῃ καὶ νὰ μᾶς εὐχθῆ τὸ κάλως ὄρισε. Ἐρώναζαν, νὰ ὁ «Ἀτρόμητος». Τὰ μανδύλια κουνιόνταν ε' τὸν ἀέρα, κτυποῦσαν τὰ χεῖρα, εὐγε, εὐγε! Ζήτω ὁ «Ἀτρόμητος»! Ζήτω τὸ πλήρωμα! Ἄ! τὸν ἀγαποῦσαν τὸν «Ἀτρόμητον», ἦτο περίφημο πλοῖο. Σήμερα αὐτὸ τὸ πλοῖο, ξεκοιλιασμένο, ἀνοιγμένο, τσακισμένο, σαπίζει εἰς τὰ βάθη τοῦ ὠκεανοῦ. Ἐκεῖ, ὅπου πρῶτα τραγωδοῦσαν εὐθυμοὶ οἱ ναῦται, τώρα οἱ μαῦροι καρκίνοι

κάνουν φωλιά ἐκεῖ μέσα. Καῦμένε «Ἀτρόμητε»! Ὁ πλοῖαρχος, ὁ ὑποπλοῖαρχος, ὁ λογιστὴς νεκροί! καὶ οἱ σύντροφοί μου νεκροί, ὅλοι νεκροί, ὅλοι ὅλοι! Εἴμεθα τριάντα ἄνδρες ἀπὸ τὸ πλήρωμα, γυρίσαμε δύο, μόνον δύο, ὁ σύντροφός μου Βωδρὺ καὶ ἐγὼ, ὁ Πρόσπερ Γενδρών. Ἰδοὺ ὅτι μένει ἀπὸ τὸν «Ἀτρόμητον» καὶ τὸ πλήρωμά του. Μία ἐνθῆμησις, τίποτε ἄλλο, τίποτε!

Ὁ γενναῖος ἀνὴρ ἦν ζωηρῶς συγκεκνημένος. Ἀπέμαξε δύο μεγάλα δάκρυα διὰ τῆς ἄκρας τοῦ χιτῶνός του.

— Τοῦτο εἶναι θλιβερόν, πολὺ θλιβερόν, ἐπιθυροῖσεν ὁ βαρόνος.

— Θλιβερόν, λέγετε, πέτε καλλίτερα τρομερόν. Ἄλλο εἶναι νὰ τὸ λέγῃ κανεὶς καὶ ἄλλο νὰ τὸ δῆ.

— Εἶμαι εὐτυχὴς διότι σᾶς ἀπάντησα· κατὰ τοῦτο ἡ τύχη μὲ ὑπῆρέτησε κατ' εὐχὴν. Ἦλλον εἰς Χάβρην δι' ὑποθέσει, ἀλλὰ δὲν θὰ ἀνεχώρουν χωρὶς νὰ σᾶς ἐβλεπον, ἢ σᾶς ἢ τὸν σύντροφόν σας Βωδρὺ.

— Ἄ! καὶ διατί;

— Διὰ νὰ σᾶς ζητήσω μίαν πληροφορίαν καὶ τὴν ὁποίαν θὰ μπορούσατε πιστεύω νὰ μοὺ δώσατε.

— Γιὰ μιά πληροφορίαν δὲν τὴν ἀρεῖται κανεὶς, εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς σας.

— Μήπως εἰσθε ἠναγκασμένοι νὰ μείνητε ἐδῶ;

(ἀκολουθεῖ)